

Uagtet det er et ikke ubetydeligt Knudepunkt for Trafikken, idet der derfra udgaaer Baner til tre forskellige Sider, saa have de derovre, medens de andre Steder arbejde under Gasbelysning og elektrisk Belysning, hidtil maattet lade sig nøje med gode, gamle, osende Petroleumlamper, og Følgerne ere jo heller ikke udeblevne, idet der i de sidste Aaringer er forefaldet ikke faa Ulykkestilfælde. Der er endogsaa nogle af de Folk, der tage Del i det farefulde Arbejde ved Rangeringen ude paa Struer Baneterritorium, hvor der arbejdes hele Natten, der have maattet lade Livet. Og i den senere Tid springer det Forhold endnu mere i Øjnene, efter at Struer selv har anlagt et Gasværk, og efter hvad jeg kender til Forholdene, tror jeg næppe, at der er nogen By i Landet, som staaar højere i Belysning, end netop Struer. Men naar man kommer fra Byen ind paa Banens Territorium, befinder man sig i det dejligste Tusmørke, saa at man maa være forbavset over, at det er gaaet saa godt, som det er gaaet. Nu ser jeg, at der paa Finansloven er foreslaaet 105,000 Kr. til Oprettelse af en elektrisk Lysanstalt i Struer, og for saa vidt er jeg glad ved, at der er foreslaaet at tage fat paa at ændre disse Forhold. Men jeg vil tillade mig i denne Anledning at spørge den højtærede Indenrigsminister, om det er Meningen der ved for Fremtiden at forsyne Togene derovre med elektrisk Belysning. Thi ogsaa i det Punkt maa vi Jyder jo staa tilbage; vi have ikke elektrisk Belysning i vore Jærnbantog, men man sidder under den gamle Maaneskinsbelysning i Kupeerne, hvorved man næppe kan se og selvfølgelig slet ikke kan læse. Men hvis det ikke er Meningen dermed at forsyne Togene med elektrisk Belysning, saa synes jeg næsten, at det er en temmelig stor Udgift til dette ene Foretagende der, eftersom jeg tror at vide, at man vilde kunne faa meget billigere Gas fra det ny Gasværk derovre, og jeg tror, at den Belysning, som kunde præsteres derigennem, vilde være fuldt ud i Stand til at raade Bod paa de Mangler, som nu eksistere, og saa vidt jeg kan skønne, vilde det vistnok kunne gøres for en Tredjedel eller en Fjerdedel af det Beløb, som nu foreslaas bevilget til Oprettelsen af den elektriske Lysstation. Hvis det er Meningen derfra at forsyne Togene med Elektricitet til Belysning, saa kan jeg forstaa det, saa er der selvfølgelig ikke noget at sige til det, men jeg kunde ønske, at den højtærede Indenrigsminister og det ærede Finansudvalg vilde tage dette Spørgs-

maal under nærmere Overvejelse. Der er dernæst et andet Forhold, som jeg ogsaa vil knytte nogle Bemærkninger til. Der foreslaas paa Finanslovsforslaget et forhøjet Tilskud til Ansættelse af Medhjælp og ny Assistenten under Finansministeriet nede i andet Revisionsdepartement. Det er nok muligt, at der trænges til denne Udvidelse der. Jeg tror nok, at de ikke ere i Stand til at udføre det Arbejde, der skal præsteres, i den normerede Kontortid, og der kan altsaa være god Mening i denne Forøgelse. Men jeg vil gerne henlede den højtærede Ministers og det ærede Finansudvalgs Opmærksomhed paa, om man ikke kunde komme bort fra denne gamle Fremgangsmaade ved Ansættelsen af Mandskab i Ministeriets Kontorer. Nu er Forholdet jo saaledes, at Assistenterne begynde med en Begyndelsesløn af, saa vidt jeg ved, 900 Kr. Selvfølgelig ere de fleste glade ved at faa Plads under disse Betingelser med denne Løn, men det viser sig jo hurtigt, at med Tiden er det ikke saa behageligt, naar Avancementsforholdene ere saaledes, som de ere i denne Del af Finansministeriet, som jeg her taler om. Man ser, at der sidder Assistenten paa op mod 70 Aar, og der er ikke for de yngre Tale om at kunne avancere, før de ældre dø. De komme altsaa til at sidde for 9—10—11—1200 Kr., indtil de komme op imod et halvt Hundrede Aar, og man kan nok forstaa, at dermed kunne de ikke ernære en Familie, for saa vidt de have stiftet Ægteskab. Men efter min Mening var det bedre i Stedet for at ansætte en ny Assistent, altsaa forøge Personalet, at give dem, der er, noget mere, og saa lade dem bestille noget mere. Jeg mener, det er i allerhøjeste Grad uheldigt, at de unge Mennesker, som ansættes i de ministerielle Kontorer, kun skulle have 4 Timers normeret Arbejdstid om Dagen. Eftersom Lønningsforholdene ere, kan det være nødvendigt, at de ikke have mere, fordi de ere nødte til at søge Ekstrafortjeneste, men dette er ret vanskeligt, og for mange lykkes det ikke. Det er et Forhold, jeg vil bede den højtærede Minister og Finansudvalget tage under Overvejelse. Der er jo ogsaa fra forskellige Sider fremkommet Bemærkninger om, at Personalet navnlig i vort Toldvæsen har en lille Løn. Om de ogsaa have lige saa lidt Arbejde, ved jeg ikke, men i alt Fald er det det fornuftigste at lade dem præstere virkeligt ordentligt Arbejde og saa give dem en Løn, som de kunne være tjente med; saa at de ikke behøve at løbe rundt efter Ekstrafortjeneste.